

“ସନତୁଷ୍ଟମଣିର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରୂପୀ ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ, ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଆତ୍ମା ହୁଅ ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ସନତୁଷ୍ଟମଣି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସତ୍ତ୍ୱମୟୁଗ ହିଁ ହେଉଛି ସନତୁଷ୍ଟ ରହିବାର ଏବଂ ସନତୁଷ୍ଟ କରିବାର ଯୁଗ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ବିଶେଷତା ହେଲା ସନତୁଷ୍ଟତା । ସନତୁଷ୍ଟତା ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପଦ ଅଟେ । ସନତୁଷ୍ଟତା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ର ପ୍ରତୀକ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଆଧାରରେ ହିଁ ତୁମେମାନେ ସହଜରେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛ । ଯଦି ସନତୁଷ୍ଟତା ନାହିଁ ତେବେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ବୋଲାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆଜିକାଲିର ଦୁନିଆରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ର ଗାୟନ ହେଉଛି - ଗୋଟିଏ ହେଲା ଶାରୀରିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ , ଦ୍ୱିତୀୟଟି ପଦବୀର ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମରେ ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ସନତୁଷ୍ଟତା ରୂପୀ ମହାନତା ରହିଛି ତା’ର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଏବଂ ସ୍ୱ ରୂପରେ ମଧୁ ସନତୁଷ୍ଟତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ରୂପୀ ସ୍ୱ ମାନର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ମଧୁ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ସନତୁଷ୍ଟତାର ଆଧାର ହେଲା ବାବାଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ସନତୁଷ୍ଟତା ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତର ଆତ୍ମା । ତେବେ ସନତୁଷ୍ଟତାର କାରଣ ହେଲା ଅପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ସନତୁଷ୍ଟତାର କାରଣ ହେଲା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ତୁମ ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ନେବା ମାତ୍ରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପଦର ଅଧିକାର ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ନା କାହାକୁ ଅଳ୍ପ ଦେଇଛନ୍ତି, ଆଉ କାହାକୁ ଅଧିକ ଦେଇଛନ୍ତି? ବାପଦାଦା ତ ସର୍ବଦା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପଦକୁ ମନେପକାଅ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପଦ ହେଲା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି । ଏଥିରେ ସର୍ବଶକ୍ତି, ସର୍ବଶୁଣ୍ଠ ଏବଂ ସର୍ବଜ୍ଞାନ ମଧୁ ଆସିଯାଉଛି । ସର୍ବଶକ୍ତି, ସର୍ବଶୁଣ୍ଠ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ । କେବଳ ଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ । କେବଳ ଶକ୍ତି ବା ଶୁଣ୍ଠ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସର୍ବଶୁଣ୍ଠ ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତି ମଧୁ ମିଳିଛି । ତେବେ ସମ୍ପଦ ମଧୁ ସର୍ବ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପଦନତା ରୂପରେ ମିଳିଛି । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଭାବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନକୁ ସମ୍ପଦ ମଧୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ମିଳୁଛି, ଅଧୁନା ନୁହେଁ । ସର୍ବଶୁଣ୍ଠ ମଧୁର ଦୁଇଟି ଶୁଣ୍ଠ ତୁମକୁ, ଆଉ ଦୁଇଟି ଶୁଣ୍ଠ ଆଉ କାହାକୁ - ଏପରି ବଣଟା ଯାଇନାହିଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପଦର ଅଧିକାର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏବଂ ସମ୍ପଦନତା । ଯେବେକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପଦ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଯେଉଁଠାରେ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ରହିଛି ସେଠାରେ ସନତୁଷ୍ଟତା ମଧୁ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବ । ବାପଦାଦା ଆଜି ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସନତୁଷ୍ଟତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ଆସିଲାଣି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମରେ ସନତୁଷ୍ଟତାର ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣଣ ମଧୁ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମରେ କିଛି ମନା ଅଛି ତେବେ ଏହିଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଭିତରେ ହିଁ ଅଛି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଖୁସି-ମଉଜର ଧର୍ମ ।

ତପସ୍ୟାର ଅର୍ଥ ହେଲା ସନତୁଷ୍ଟତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟି-ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା, ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଉଥିବ । ବାପଦାଦା ଆଜି ଏହିଭଳି ସନତୁଷ୍ଟମଣି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମାଳା ତିଆରି କରୁଥିଲେ । ତେବେ କେତେ ମାଳା ତିଆରି ହୋଇଥିବ? ସନତୁଷ୍ଟମଣି ଅର୍ଥାତ୍ ବେଦାଗ୍ର ମଣି କାରଣ ସନତୁଷ୍ଟତାର ଚିହ୍ନ ହେଲା - ସନତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରୁଥିବ ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନ ମଧୁ ତା’ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ରହୁଥିବେ । କାରଣ ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ସ୍ଥିତି ନଥାଏ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ । ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ଆତ୍ମା ତ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିଥିବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନ ରହିଥାଏ, କୌଣସି ପ୍ରସନ୍ନ ପଦାରି ନଥାଏ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ନିଜ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ଅନୁସନ୍ଧାନ କାହା ପ୍ରତି ହେଉ ପ୍ରସନ୍ନ ଉଠାଇଥାଏ ତା’ର ଉତ୍ତର ମଧୁ ପ୍ରଥମେ ତା’ ନିଜ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ନିଜକୁ ମିଳିଯାଏ । ପୂର୍ବରୁ ମଧୁ ଶୁଣାଇଥିଲୁ ହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ କ’ଣ, ହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ କାହିଁକି କୁହନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନଦୁ ଲଗାଅ । କାହିଁକି, କ’ଣ ନୁହେଁ, ଫୁଲ୍ ଷ୍ଟପ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନଦୁ ଲଗାଅ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିସ୍ତାର, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସାର । ଏହିଭଳି ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଏ । ତେବେ ଚେକ୍ କର ଏହିଭଳି ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ମୋ ଭଳି ସନତୁଷ୍ଟମଣି ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଅଛି ତ? ବାପଦାଦା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନତୁଷ୍ଟମଣିର ଉପାଧି ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ହେ ସନତୁଷ୍ଟମଣି ଆତ୍ମାମାନେ, ସନତୁଷ୍ଟ ଅଛ? ପୁଣି ପଚାରୁଛନ୍ତି - ନିଜ ପ୍ରତି ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ, ନିଜର ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ, ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥର ମାତ୍ରାରେ ଏବଂ ସ୍ଥିତିରେ ସର୍ବଦା ସନତୁଷ୍ଟ ଅଛ? ଆରୁ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସନ୍ନ - ନିଜର ମନ-ବାଣୀ-କର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବାରେ ସର୍ବଦା ସନତୁଷ୍ଟ ରହୁଛ? ତିନୋଟିଯାକ ସେବାରେ, କେବଳ ଗୋଟିଏରେ ନୁହେଁ । ତିନୋଟିଯାକ ସେବାରେ ସର୍ବଦା ସନତୁଷ୍ଟ ଅଛ? ଏବେ ଭାବୁଛନ୍ତି, ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କେତେ ପରିମାଣରେ ସନତୁଷ୍ଟ ଅଛ? ଆରୁ ତୃତୀୟ ପ୍ରସନ୍ନ - ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବାରେ ନିଜ ଦ୍ୱାରା ବା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ସନତୁଷ୍ଟ ରହୁଛ? କାହିଁକିନା ଏହି ତପସ୍ୟା ବର୍ଷରେ ତପସ୍ୟାର ସଫଳତାର ଫଳ ରୂପରେ ଏହାକୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜ

ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ । ବୁଝିଲ, କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ? ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ତପସ୍ୟା । ଆରକ୍ଷା ।

ବାପଦାଦା ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ତାହା ନୁହେଁ । ଏବେ ଯେହେତୁ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ପାଳି ଚାଲିଛି ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । ଭାରତ ଉପରେ ତ ବାବା ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନ ରହିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଭାରତକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ବିଦେଶୀ ଅଟ ନା ଭାରତବାସୀ ଅଟ? ଭାରତବାସୀଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ମଧୁବନବାସୀ ଅଟ । ତେଣୁ ମଧୁବନବାସୀ ହେବା ତ ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା । ଏବେ ଯଦି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରିଦେବ ତେବେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ମଧୁବନ ନିବାସୀ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ସାରା ବିଦେଶରେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ସମ୍ବେଦନ ଦେଇ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କର । କାରଣ ଏଠାକୁ ଆସିଗଲା ପରେ ଆଉ ସେଠାକୁ ପଠାଯିବ ନାହିଁ । ସେତିକି ସମୟ ଭିତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଇଁ ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ । ଦେଖ ପିଞ୍ ପାଉଁଶ ଭଳି ଲମ୍ବା ବଜ୍ର ପଡ଼ିଆ ସବୁ ତ ଖାଲି ରହିଛି । ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସେଠାରେ ସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଦିଆଯିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେହିଭଳି କୌଣସି ଅସୁବିଧା ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଯିବ ସେତେବେଳେ ତ ନିଜର ଆଗାଧି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଶୋଇ ପଡ଼ିବ । ଖଟିଆ ମାଗିବ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ତ ପରିସ୍ଥିତି ହିଁ ସେହିଭଳି ହୋଇଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ତ ବହୁତ ଭଲ ଅଛି । ଏବେ ଯଦି ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ମନ-ବଚନ-କର୍ମ ତିନୋଟିଯାକରେ ଏକତ୍ରିତ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ରହିବ ତେବେ ଯାଇ ସେବାରେ ତୀବ୍ରଗତି ଆସିବ । ମନ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ କରିବା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହିବା ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଅରଥାତ୍ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କରିବା - ଏହିଭଳି ତିନୋଟିଯାକ ଅନୁଭୂତି ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଏକାଠି ହେବା ଦରକାର, ତେବେ କୁହାଯିବ ତୀବ୍ର ଗତିର ସେବା ।

ଆରକ୍ଷା ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ସ୍ଥିତି ଠିକ୍ ଅଛି? ପୁଣି ବି ଯେହେତୁ ଏତେ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଛ ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଦୂରରୁ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି ଦୂରରୁ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଛି କାହିଁକିନା ବିମାନରେ ବସି ଆସୁଛ ନା । ଯେଉଁମାନେ ଏହି କଳ୍ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି ବହୁତ ଭଲ ସାହସ ରଖିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଏଠାରୁ ଫେରିବା ପରେ ପରେ ହିଁ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଟିକେଟ୍ ପଇସା ଜମା କରିବାରେ ଲାଗି ପଡ଼ନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣି ଆସିଯାଆନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଏକ ସହଜ ବିଧି । ମଧୁବନକୁ ଯିବି, ମଧୁବନକୁ ଯିବି.... ସର୍ବଦା ମନ ଭିତରେ ଏହି ଧ୍ୟାନ ଲାଗି ରହିଥାଏ । ଯେପରି ଏଠାକୁ ଆସିଗଲା ପରେ ଭାବୁଛ ଆମକୁ ବିଦେଶକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସେହିପରି ଏଠାରୁ ଫେରିବା ମାତ୍ରକେ ପୁନର୍ବାର ଆସିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରୁଛ । ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ କି ସରକାର ମଧ୍ୟ ଜାଣିଯିବ ଯେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମମାନେ ହିଁ ଆବୁର ଶୋଭା ଅଟନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା ।

ଚାରିଆଡ଼ର ସମସ୍ତ ମହାନ ସନତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସଦା ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ତଥା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା କରୁଥିବା ତୀବ୍ର ଗତିର ସେବାଧାରୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିର ଆସନଧାରୀ ତପସ୍ୱୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ପାର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ :-

ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ହୋଲାହଂସ ମନେ କରୁଛ? ହୋଲାହଂସ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହଂସର ବିଶେଷ କର୍ମ କ'ଣ? (ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଉଚ୍ଚର ଗୁଣାଲଲେ) ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକ ଗୁଣାଲଲ ସେଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ କର୍ମରେ କରୁଛ? କାହିଁକିନା ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟତୀତ ହୋଲାହଂସ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରିବ? ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ନିଶ୍ଚାରେ ରହି କୁହ । ଯେପରି ବାବା ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକୁ ସବୁ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେ ହୋଲାହଂସ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛ ଏବଂ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଟ । ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଥିଲୁ ଏବଂ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ରହିବୁ । ତିନୋଟିଯାକ କାଳ ମନେ ଅଛି ନା । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଅନେକ ଥର କରିଥିବା ପାର୍ତ୍ତିକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ମୁଗ୍ଧକିଲ୍ ଅନୁଭବ ହେଉନାହିଁ ନା । କାରଣ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଆତ୍ମା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁଗ୍ଧକିଲ୍ ଶବ୍ଦ କେବେ ବି ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦ କୋଷରେ ମୁଗ୍ଧକିଲ୍ ଶବ୍ଦ ଅଛି କି? କେଉଁଠି ଛୋଟ ଛୋଟ ଅକ୍ଷରରେ ରହିଯାଇ ନାହିଁ ତ? ମାୟା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଗଲଣି ନା । ଯେଉଁଠି ଫୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣଗତା ରହିଛି ସେଠାରେ କେବେ ଫେଲ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଫେଲ୍ ହେବାର କାରଣ କ'ଣ ହୋଇଥାଏ? ସବୁକିଛି ଜାଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଫେଲ୍ କାହିଁକି ହେଉଛି? ଯଦି କେହି ସବୁ କିଛି ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଫେଲ୍ ହେଉଥିବ ତେବେ ତାକୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ? ତେବେ ଯେକୌଣସି କଥାରେ ଫେଲ୍ ହେବାର କାରଣ ହେଲା - କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାରେ ଅପମାନର ଅନୁଭବ କରି ଦେଉଛ । ଫିଲିଙ୍ଗ୍ ରୂପକ ଫୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଫୁଲ୍ ର ଆସିଯାଉଛି ଏବଂ ଫୁଲ୍ କ'ଣ କରେ ଜାଣିଛ? ଦୁର୍ବଳ କରିଦିଏ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଛୋଟିଆ କଥାଟି ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ହୋଇଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଫୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଅ, ଫେଲ୍ ହୁଅ ନାହିଁ, ପାସ୍ ହୁଅ । ଯେପରି ବି କଥା ଆସୁ ତା'କୁ ପାସ୍ କରିଚାଲ ତେବେ ପାସ୍ ଓ ଥୁ ଅନର୍ ଅର୍ଥାତ୍

ସମ୍ପାଦନର ସହିତ ପାସ୍ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ପାସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯିବାକୁ ହେବ, ପାସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତୀରଣ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ପାସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯେବେକି ଗର୍ବର ସହିତ କହୁଛୁ ଯେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ମୋ'ର ଯେତିକି ସ୍ନେହ ରହିଛି ସେତିକି ଆଉ କାହାର ନାହିଁ । ଯଦି ଏତେ ସ୍ନେହ ଅଛି ତେବେ ପାଖରେ ରହିବା ଦରକାର ନା ଦୂରରେ ରହିବା ଦରକାର । ତେଣୁ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର ଏବଂ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ୟୁ.କେ. ନିବାସୀ ପିଲାମାନେ ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସବୁ ଆଶାକୁ ପୂରଣ କରିବା ବାଲା ଅଟନ୍ତି ନା । ତେବେ ବାବାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ନମ୍ବର 1 ଗୁଡ଼ିଆ ଆଶା କ'ଣ? ବିଶେଷ କରି ୟୁ.କେ. ନିବାସୀଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମକୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଇକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଣିବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁମାନେ କି ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ନିର୍ମୂଳ ହେବେ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ପାଖାପାଖି ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବେ । ଏବେ ବି ୟୁ.କେ.ରେ, ଆମେରିକାରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବିଦେଶର ଅନେକ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ମାଇକ୍ ଆତ୍ମାମାନେ ତ ନିର୍ଗତ ବାହାରି ସାରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କିଛି ହେଲେ କେବଳ ସହଯୋଗୀ ଏବଂ ଆଉ କିଛି ସହଯୋଗୀ ହେବା ସହିତ ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ଏହିଭଳି ମାଇକ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଏମିତି ତ ସେବାରେ ବହୁତ ଭଲ ବୁଝି ହେଉଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଆରଛା, ରୁଷିୟା ନିବାସୀ ପିଲାମାନେ ଛୋଟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ କେତେ ସ୍ନେହ ରହିଛି! ବହୁତ ଭଲ କଥା, ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ମେହନତ କରିବା ଭୁଲିଗଲଣି ନା । ଆରଛା ।

ବରଦାନ:- :- ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରୁଥିବା ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ ତୁମ୍ଭ । ନିଜେ ନିଜ ସହିତ ଏହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇ କେବଳ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ହିଁ କରିବି । ତେବେ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ଜମା ହେଉ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଆନ୍ତରିକ ସହଯୋଗ ରୂପକ ଧନ୍ୟବାଦ ବାହାରୁ । ଏହିଭଳି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାର ହିଁ ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନର ନିର୍ମୂଳ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- :- ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସତ୍ତାରେ ରୁହ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିଦିଅ - ଏହା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***